

It tekenjen fan it libbenspaad fan pytsje

earst in simpel lijntsje lûke foar de hoarizon
dan ien foar de bergen
dan in blokje dêr't in dakje op kin
dan wat ruten en in doar
it hoecht allegear net sa krekt
meitsje it jinsels net te muoilik

dat binne de ynstruksjes dy't pytsje de jong krijt
op in tiisdei te moarn yn oktober yn it fersoargingstehús
yn bûtenpost

nei de spruten mei spek en it fet
dat like ryklik út 'e teekanne oer de ierappels skonken wurdt
as de smeuge ferhalen fan pytsje yn ús toastige earen
tink ik wat noch mist yn dat nije skilderij is in kanaal
om mei in bak kofje en twa werpangeltsjes
in snoekbears fan 72 sentimeter te fangen

achter dy trije pealtsjes mei stikeltried dy't de juf krekt foartekene
kinne wol wat sânrapen plante dy't pytsje as bern yn de spurry wosk
en dan mei de tosken skylde

út ien fan de rutsjes koe se wol de twa earms hingje litte
fan har man marten dy't doe't se noch mar krekt ferkearing hienen
út de sliepkeamer fan syn âlderlik hûs wei
stiekem de skuon nei bûten smiet nei wêr't pytsje stie
omdat er fan syn grifformearde heit en mem
net mei har de dûnsflinter op mocht

ik bin noch net klear mei myn suggestjes foar it nije keunstwurk
dêr't pytsje hjoed oan begjint en dat se nije wike ôfmeitsje sil
ek al tinkt se faak ik bin sa âld
it sil hast dien wêze
en is sa dôf as in koartel

het tekenen van de levenswandel van pytsje

eerst een simpel lijntje trekken voor de horizon
dan een voor de bergen
dan een blokje waar een dak op kan
dan wat ramen en een deur
het hoeft allemaal niet zo precies
maak het jezelf niet te moeilijk

dat zijn de instructies die pytsje de jong krijgt
op een dinsdagmorgen in oktober in het verzorgingsstehuis
in buitenpost

na de spruitjes met spek en de jus
die even rijkelijk uit de theekan over de aardappelen geschonken wordt
als de smeüige verhalen van pytsje in onze dorstige oren
denk ik wat nog mist in dat nieuwe schilderij is een kanaal
om met een bak koffie en twee werphengeltjes
een snoekbaars van 72 centimeter te vangen

achter die drie paaltjes met prikkeldraad die de juf net voortekende
kunnen wel wat zandrapen geplant die pytsje als kind in de spurrie waste
en dan met de tanden schildde

uit een van de raampjes zou ze wel de twee armen laten hangen
van haar man marten die toen ze nog maar net verkering hadden
uit de slaapkamer van zijn ouderlijk huis vandaan
stiekem zijn schoenen naar buiten smeed naar waar pytsje stond
omdat hij van zijn gereformeerde vader en moeder
niet met haar de dansvloer op mocht

ik ben nog niet klaar met mijn suggesties voor het nieuwe kunstwerk
waar pytsje vandaag aan begint en dat ze volgende week af zal maken
ook al denkt ze vaak ik ben zo oud
het moet wel bijna afgelopen zijn
en is ze zo doof als een kwartel

oer de dyk foar de blokken mei it dakje is pytsje wer jong
kin se de twa silhouetten fan har broers dy't nei de oarloch
meager út it kamp yn willemshaven weromkamen
op hûs oan rinne litte kinne

of har eigen mem der delsette
dy't by jûntiid om har dochter ropt
pytsjôé - pytsjôé - thúskomme

der kin in soad by op it skilderij
dat pytsje nije wike ôfmeitsje sil

it mei om my er allegear tagelyk op
want sa sit it ús bytiden de tiid ek yn `e kop
alles tagelyk en op it lêst alles troch inoar of foetsy

ik hoopje fral dat it yn dy wrâld wat bite wol
dat de dobber kreas tippet
en marten op in dûnsflier de skuon oan hat
foar in flotte fokstrot of in tango

as der wat te min reuring is tekenet pytsje
der mar wat appelbeamkes by
dan is se sa wer yn de tún fan meester dykstra
dy't lekkere apels oan `e beam hie

sa wer werom by har freondin dy't fan skrik
omdat pytsje miende dat se meester seach
de stikeltried sakje liet dy't se foar pytsje
omheechhâlde moaten hie

allegear reade spikkels hie se
yn `e billen

over de weg voor de blokken mei it dakje
zou ze de twee silhouetten van haar broers die na de oorlog
mager uit het kamp in willems haven terugkwamen
richting huis laten lopen

of haar eigen moeder er neerzetten
die 's avonds om haar dochter roept
pytsjóéh - pytsjóéh - thuiskomen

er kan veel bij op het schilderij
dat pytsje volgende week af zal maken

het mag van mij er allemaal tegelijk op
want zo zit ons soms de tijd ook in het hoofd
alles tegelijk en op het laatst alles door elkaar of foetsie

ik hoop vooral dat het in die wereld wat wil bijten
dat de dobber mooi op en neer gaat
en marten op de dansvloer de schoenen aan heeft
voor een vlotte foxtrot of een tango

als er wat te weinig reuring is tekent pytsje
er maar wat appelboompjes bij
dan is ze zo weer in de tuin van meester dijkstra
die lekkere appels aan de bomen had

zo weer terug bij haar vriendin die van schrik
omdat pytsje dacht dat ze meester zag
de prikkeldraad liet zakken die ze voor pytsje
omhoog had moeten houden

allemaal rode spikkels had ze
in de billen

(Gedicht over mevrouw Pytsje de Jong, geschreven door Tsead Bruinja)